

In deze rubriek brengen we de naamgenoten onder het K.U.Leuven-personeel samen, en confronteren hen met hun niet zo unieke identiteit. In deze aflevering komen **Marc Hendrickx** en **Marc Hendrickx** aan bod. De eerste is professor levensmiddelentechnologie bij Bio-ingenieurswetenschappen (BIW), de tweede professor computationele chemie.

CK: Kunt u uw functie even kort omschrijven?

BIW-Marc: “Ik ben gewoon hoogleraar levensmiddelentechnologie. Ik bestuur voornamelijk de effecten van *processing* op de kwaliteit van voedingsmiddelen. Daarbij concentreer ik me op *conservering*, vooral dan van fruit en groenten.”

Chemicus Marc: “Ik ben hoofddocent computationele chemie. Dat is dus een stuk minder praktisch dan het onderzoeksdomein van mijn naamgenoot. Bij mij gaat het meer om berekeningen maken, spectra beschrijven enzovoort.”

CK: Hoewel uw kantoren en laboratoria vlak bij elkaar liggen in Heverlee, hebt u elkaar nooit eerder ontmoet?

BIW-Marc: “Nee, maar we waren ons wel degelijk bewust van elkaars bestaan. Er zijn in het verleden al tal van misverstanden en verwisselingen geweest. Toen ik bijvoorbeeld in het begin van dit academiejaar KULoket opende, moest ik tot mijn verbazing opvallend weinig vakken doceren. Tot bleek dat mijn naamgenoot die toebedeeld had gekregen!”

Chemicus Marc: “Behalve verkeerde telefoontjes en brieven gaat er inder-

Ooit al tot uw grote verbazing moeten vaststellen dat u niet de enige Jan Pieters of Piet Janssens bent aan onze universiteit? En vraagt u zich dan ook al jaren af wie die illustere collega die dezelfde naam draagt als u wel mag zijn?

Chemicus Marc (links) en BIW-Marc.

(© Rob Stevens)

daad wel vaker iets mis. Zo heb ik ooit de kredietkaart van mijn collega gekregen. Die heb ik dan toch maar braafjes teruggestuurd. Mijn naam verschijnt als eerste in elektronische lijsten en in het telefoonboek, ik vermoed dat mensen die vaak selecteren zonder te bemerken dat ik ook nog een naamgenoot heb. Bovendien liggen onze werkterreinen voor een buitenstaander nog relatief dicht bij elkaar, waardoor een vergissing minder snel opvalt.”

CK: U hebt op professioneel vlak ook nog nooit samengewerkt? In de online bibliografie van chemicus Marc staat bijvoorbeeld ook een

werk over enzymen en sterilisatieprocessen?

BIW-Marc: “Dat is dan weer een verwisseling! Dat werk hoort wel degelijk in mijn bibliografie thuis. Ik ben echter wel begonnen in dezelfde richting als mijn naamgenoot, voor mijn eindwerk heb ik immers ook gewerkt rond elektronendensiteit. Later ben ik echter een andere weg opgegaan. Je zou kunnen zeggen dat we nu aan de twee uitersten van het chemische spectrum staan.”

CK: Chemicus Marc wist me aan de telefoon te vertellen dat u beide uit hetzelfde dorp stamt?

Chemicus Marc: “Inderdaad, ik heb

ooit opgevangen dat u ook in Ramsel geboren bent?”

BIW-Marc: “U ook? Hoe toevallig... Was u dan misschien ook op de grote familiebijeenkomst van alle Hendrickxen een aantal jaren geleden?”

Na enkele vragen over en weer ontdekken beide professoren dat ze inderdaad op dezelfde bijeenkomst waren, en dat ze waarschijnlijk dan ook niet enkel dezelfde naam, maar ook eenzelfde voorvader hebben.

CK: Zou u willen ruilen met uw naamgenoot?

BIW-Marc: “Wat ik beroepshalve doe, heeft zeker ook affiniteit met scheikunde. Wat me echter vooral aanspreekt in de levensmiddelentechnologie is de integratie van verschillende disciplines, en het feit dat ons onderzoek economisch en maatschappelijk erg relevant is.”

Chemicus Marc: “Ik geloof dat we te gespecialiseerd zijn om nog te kunnen ruilen. Ik heb overigens ook ooit met levensmiddelen gewerkt, al was dat dan als jobstudent in een groenteverwerkend bedrijf...”

BIW-Marc: “Toch niet bij *La Corbeille* in Westmeerbeek? Daar ben ik ook nog als jobstudent aan de slag geweest!”

Nadat BIW-Marc aan chemicus Marc had uitgelegd waarom in die fabriek bepaalde chemische metingen werden uitgevoerd, en terwijl beide naamgenoten en verre familieleden verder keuvelden over stambomen en herinneringen uit het verleden, nam uw reporter afscheid. Hopend ook een volgende keer twee mensen samen te brengen die meer gemeenschappelijk hebben dan ze dachten.

(tw)